EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

30. september 2010 *

Kohtuasjas C-132/09,

mille ese on EÜ artikli 226 alusel 6. aprillil 2009 esitatud liikmesriigi kohustuse rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-P. Keppenne ja B. Eggers, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Belgia Kuningriik, esindaja: J.-C. Halleux,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud E. Juhász (ettekandja), G. Arestis, J. Malenovský ja T. von Danwitz,

kohtujurist: P. Mengozzi,
kohtusekretär: R. Grass,

olles 15. juuni 2010. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

arvestades kirjalikku menetlust,

on teinud järgmise

Otsuse

1 1. Euroopa Ühenduste Komisjon palub oma hagis Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik keeldus kandmast Euroopa koolide mööbli- ja õppevahendite kulusid, siis on Belgia Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad 12. oktoobril 1962

Euroopa kooli kuratooriumi ja Belgia Kuningriigi valitsuse vahel sõlmitud asukohalepingust (edaspidi „asukohaleping"), loetuna koos EÜ artikliga 10.

Õiguslik raamistik

Euroopa koolide põhikiri

2 Kui Euroopa koolid asutati, siis allusid nad kahest instrumendist tulenevale regulatsioonile: nimelt esiteks 12. aprillil 1957 Luxembourgis allkirjastatud Euroopa kooli põhikiri (*Recueil des traités des Nations Unies*, 443. kd, lk 129; edaspidi „1957. aasta konventsioon") ja teiseks 13. aprillil 1962 Luxembourgis allkirjastatud protokoll Euroopa koolide asutamise kohta, mis on koostatud Euroopa kooli põhikirja arvesse võttes (*Recueil des traités des Nations Unies*, 752. kd, lk 267; edaspidi „1962. aasta protokoll"). Need kaks instrumenti sõlmiti Euroopa ühenduste kuue asutajaliikmesriigi vahel.

3 Euroopa kooli kuratoorium (edaspidi „kuratoorium"), mis loodi 1957. aasta konventsiooni artikliga 7, koosneb vastavalt nimetatud konventsiooni artiklile 8 iga lepinguosalise pädevast ministrist või ministritest. Nimetatud konventsiooni artikli 9 kohaselt on kuratooriumi ülesandeks kõnealuse konventsiooni rakendamine, ja kuratooriumil on vajalikud volitused otsuste tegemiseks haridus-, eelarve- ja halduskü simustes. Ta võtab ühisel kokkuleppel vastu kooli üldkodukorra. Sama konventsiooni artikli 28 kohaselt võib kuratoorium sõlmida kooli asukoha liikmesriigi valitsusega

täiendavaid kokkuleppeid, et tagada koolile parimad varalised ja mittevaralised tegutsemistingimused.

4 1957. aasta konventsioon ja 1962. aasta protokoll tühistati ja asendati 21. juuni 1994. aasta Euroopa koolide põhikirja konventsiooniga (EÜT L 212, lk 3; ELT eriväljaanne 16/01, lk 16; edaspidi „1994. aasta konventsioon") vastavalt viimati nimetatud – ja endiselt jõusoleva – konventsiooni artiklile 34. 1994. aasta konventsioon sõlmiti nii liikmesriikide kui ka ühenduste poolt, kelle osalus otsustati nõukogu 17. juuni 1994. aasta otsusega 94/557/EÜ, Euratom, millega volitatakse Euroopa Ühendust ja Euroopa Aatomienergiaühendust allkirjastama ja sõlmima Euroopa koolide põhikirja konventsiooni (EÜT L 212, lk 1; ELT eriväljaanne 16/01, lk 14).

5 1994. aasta konventsiooni artikli 34 neljanda lõigu kohaselt tuleb niisugustes Euroopa koole puudutavates aktides sisalduvaid viiteid, mis on sellest konventsioonist varem vastu võetud, lugeda viideteks nimetatud konventsiooni vastavatele artiklitele.

6 1994. aasta konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvad selle I lisas loetletud koolid, mille hulgas on I Brüsseli Euroopa kool, II Brüsseli Euroopa kool, III Brüsseli Euroopa kool ning Mol'i Euroopa kool (Belgia).

7 Nimetatud konventsiooni artikli 2 lõike 3 kohaselt peavad kuratoorium ja vastuvõttev liikmesriik enne uue kooli avamist liikmesriigi territooriumil sõlmima lepingu, mis käsitleb uue kooli jaoks sobivate ruumide tasuta kasutusse andmist ja hooldamist.

8 Vastavalt 1994. aasta konventsiooni artikli 6 teisele lõigule käsitatakse kooli seoses oma õiguste ja kohustustega igas liikmesriigis avaliku õigusega reguleeritava haridusasutusena, arvestades kõnealuse konventsiooni erisätteid.

9 Kuratoorium, kuhu kuulub eelkõige üks esindaja ministeeriumi tasandil igast liikmesriigist ja üks komisjoni liige, kontrollib vastavalt 1994. aasta konventsiooni artikli 10 esimesele lõigule kõnealuse konventsiooni rakendamist ning tal on selleks vajalikud volitused otsuste tegemiseks haridus-, eelarve- ja halduskü simustes ning samuti volitused sama konventsiooni artiklites 28–30 nimetatud kokkuleppeid käsitlevateks läbirääkimisteks.

10 1994. aasta konventsiooni artikli 25 kohaselt rahastatakse koolide eelarvet liikmesriikide osamaksudest lähetatud või määratud õpetajate töötasude pideva maksmise kaudu, ja vajaduse korral nii liikmesriikide rahalise toetuse kaudu kui ka ühenduste osamaksudest, mille eesmärk on katta vahe koolide kulude kogusumma ja muude tulude kogusumma vahel.

11 Vastavalt 1994. aasta konventsiooni artiklile 26 on üksnes Euroopa Kohus pädev lahendama konventsiooniosaliste vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad kõnealuse konventsiooni tõlgendamist ja kohaldamist ning mida kuratoorium ei ole lahendanud.

12 Nimetatud konventsiooni artikli 30 kohaselt võib kuratoorium pidada läbirääkimisi selle riigi valitsusega, kus kool asub, et sõlmida täiendavad kokkulepped, mis on vajalikud, et kool saaks töötada parimates võimalikes tingimustes.

13 1994. aasta konventsiooni artikli 33 esimene ja teine lõik täpsustavad eelkõige, et konventsiooniosalised liikmesriigid ratifitseerivad konventsiooni kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega ning et see konventsioon jõustub järgmise kuu esimesel päeval pärast seda, kui liikmesriigid on kõik ratifitseerimiskirjad ja Euroopa ühenduse sõlmimisest teatavad aktid hoiule andnud.

14 Vaidlust ei ole selle üle, et 1994. aasta konventsioon jõustus 1. oktoobril 2002.

Asukohaleping

15 Asukohaleping, mis on heaks kiidetud Belgia 8. novembri 1975. aasta seadusega (*Moniteur belge,* 7.2.1976, lk 1415), sõlmiti selleks, et tagada Brüsseli ja Moli Euroopa koolidele parimad varalised ja mittevaralised tegutsemistingimused, nagu on ette nähtud 1957. aasta konventsiooni artiklis 28.

16 Asukohalepingu I peatüki „Koolide hooned ja varustus" artikkel 1 ütleb järgmist:

„Belgia Kuningriigi valitsus annab koolide kasutusse koolide tegevuseks vajalikud hooned, mis vastavad Euroopa koolide asutamist käsitlevale protokollile alla kirjutanud valitsuste poolt kindlaks määratud eesmärkidele.

Ta hooldab neid hooneid ja kindlustab need vastavalt eeskirjadele, mida kohaldatakse Belgia riigile kuuluvate hoonete puhul.

Ta varustab need koolid mööbli ja õppevahenditega vastavalt kriteeriumidele, mida kohaldatakse tema enda asutuste puhul."

Kohtueelne menetlus

17 Komisjon saatis Belgia Kuningriigile 17. oktoobril 2007 märgukirja, milles heitis ette, et viimane on rikkunud asukohalepingut ja EÜ artiklit 10, kuna ta on esiteks keeldunud alates aastast 1995 rahastamast tema territooriumil asuvate Euroopa koolide algset sisustamist mööbliga ja varustamist õppevahenditega, ja teiseks on ta alates aastast 1989 keeldunud tasumast iga-aastast tegevus- ja varustustoetust, mis on mõeldud tema territooriumil asuvate Euroopa koolide jooksvate kulude katmiseks.

18 Kuna komisjon ei olnud rahul Belgia Kuningriigi poolt sellele märgukirjale antud vastusega, saatis ta 26. juunil 2008 sellele liikmeriigile põhjendatud arvamuse, kutsudes teda võtma arvamuse järgimiseks vajalikke meetmeid kahe kuu jooksul arvamuse kättesaamisest.

19 Kuna Belgia Kuningriik ei võtnud vajalikke meetmeid ettenähtud tähtaja jooksul, siis algatas komisjon käesoleva kohtuasja.

Suulise menetluse uuendamise taotlus

20 Komisjon taotles 23. juuni 2010. aasta kirjaga suulise menetluse uuendamist.

21 Euroopa Kohus võib omal algatusel või kohtujuristi ettepanekul või poolte taotlusel kodukorra artikli 61 kohaselt määrusega suulise menetluse uuendada, kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt informatsiooni või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled ei ole vaielnud (29. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-28/08 P: komisjon *vs.* Bavarian Lager, EKL 2010, lk I-6055, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Komisjon toob oma taotluses esile, et kohtujuristi ettepanek rajanes argumentidel, mille üle ei oldud kohtus vaieldud. Komisjon väidab esiteks, et tal ei olnud menetluse käigus võimalust väljendada oma seisukohta selles ettepanekus Euroopa Kohtu pädevuse puutumise kohta esitatud põhjenduse suhtes, mille kohaselt välistab 1994. aasta konventsiooni artiklis 26 sätestatud vahekohtuklausel EÜ artikli 226 kohaldamise. Teiseks märgib ta, et kohtujuristi ettepanekus kasutatakse EÜ artikli 10 kitsast tõlgendust, mille kohta komisjon ei saanud kohtuistungil samuti oma arvamust avaldada.

23 Euroopa Kohus leiab, et antud juhul on tal olemas kogu vajalik teave tema menetluses oleva kohtuasja lahendamiseks ning et vaidluse lahendamisel ei ole vaja käsitleda argumente, mille üle Euroopa Kohtus ei ole vaieldud.

24 Järelikult puudub vajadus suulise menetluse uuendamiseks.

Euroopa Kohtu pädevus

Poolte argumendid

25 Belgia Kuningriik vaidlustab Euroopa Kohtu pädevuse lahendada vaidlusi, mis puudutavad asukohalepingut. Ta on arvamusel, et selleks, et EÜ artiklil 226 rajaneva hagi esitamine oleks põhjendatud, peaks komisjon tuginema kas ühenduse õigusnormi rikkumisele või niisuguse lepingu rikkumisele, mille osaline Euroopa ühendus ise on, või siis kohtualluvuse klauslile.

26 Samas ei saa Belgia Kuningriigi arvates praegusel juhul tuvastada ühenduse õigusnormi rikkumist, kuna ei ole eksitud ei EÜ asutamiselepingu ega selle lisade sätete vastu, ning samuti ei ole kahjustatud ühenduse teisest õigust. Selle liikmesriigi väitel ei ole ühendus asukohalepingu pool, ning ka kohtualluvuse klausel puudub.

27 Belgia Kuningriik täpsustab, et asukohaleping on 1994. aasta konventsioonist eraldiseisev akt, ning et kohtualluvuse klausel on ette nähtud üksnes nimetatud konventsiooni artiklis 26. Ta leiab, et asukohalepingut ei saa pidada aktiks, mis oleks „tuletatud" 1994. aasta konventsioonist, ning et asjaolu, et Euroopa Söe- ja Teraseühendus (ESTÜ) oli kuratooriumi – kellel oli ESTÜ-st eraldiseisev rahvusvaheline õigusvõime – hääleõiguslik liige, ei tähenda, et ESTÜ oli kuratooriumi ja Belgia valitsuse vahel sõlmitud asukohalepingu pool.

28 Ta leiab, et kui ESTÜ kui kuratooriumi hääleõiguslik liige oleks olnud, nagu väidab komisjon, asukohalepingu pool, kehtiks see ka Belgia Kuningriigi kui sama kuratooriumi liikme kohta. Neil asjaoludel oleks see liikmesriik sõlminud lepingu iseendaga, mis on õiguse üldpõhimõtete kohaselt võimatu.

29 Lisaks märgib see liikmesriik, et akti, millega ta selle lepingu sõlmis, siduvus tuleneb üksnes Belgia Kuningriik suveräänsusest.

30 Komisjon vaidleb sellele tõlgendusele vastu kahel põhjusel.

31 Esiteks meenutab ta, et hagi ei viita mitte ainult asukohalepingule, vaid ka EÜ artiklile 10, loetuna koos asukohalepinguga.

32 Teiseks väidab komisjon, et asukohaleping on olenemata EÜ artiklist 10 vaieldamatult osaks ühenduse õigusest, kuna seda tuleb pidada aktiks, mis on „tuletatud" 1994. aasta konventsioonist, mis on ka ise osa ühenduse õigusest.

33 Ta märgib, et ühenduse pädevusvaldkonda kuuluvaid sätteid puudutava väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse ja selle liikmesriikide poolt kolmandate riikidega sõlmitud lepingutel ühenduse õiguskorras puhtalt ühenduse lepingutega võrdne staatus, ning et 1994. aasta konventsioon on sõlmitud ühenduste ja nende liikmesriikide vahel.

34 Komisjon meenutab, et kuratooriumi ja Belgia Kuningriigi vahel sõlmitud asukohaleping oli algselt 1957. aasta konventsioonist tulenev akt, ning et juba siis, aastal 1962, oli Euroopa Söe- ja Teraseühenduse (ESTÜ) Ülemamet kuratooriumi hääleõiguslik liige. Komisjoni hinnangul tuleb viimast pidada asukohalepingu pooleks. Komisjon täpsustab, et vahetas ESTÜ Ülemameti välja 8. aprilli 1965. aasta liitumislepingu allakirjutamisel ning et 1994. aasta konventsiooni eesmärk oli nii 1957. aasta konventsiooni *acquis'* konsolideerimine kui ka ühenduste rolli tugevdamine lepinguosalisena. Ta järeldab seega, et arvestades asjaolu, et asukohaleping võeti vastu 1957. aasta konventsiooni artikli 28 alusel, ning et asukohalepingud on ette nähtud ka 1994. aasta konventsioonis, on asukohaleping osaks neist õigustest ja kohustustest, mille ühendused 1994. aastal alla kirjutasid.

Euroopa Kohtu hinnang

35 Tuleb meenutada, et hagi põhjendatust tuleb uurida ainult lähtuvalt kohtumenetluse aluseks olevas hagiavalduses sisalduvatest nõuetest (vt selle kohta 6. aprilli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-256/98: komisjon *vs*. Prantsusmaa, EKL 2000, lk I-2487, punkt 31, ning 4. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas C-508/03: komisjon *vs*. Ühendkuningriik, EKL 2006, lk I-3969, punkt 61).

36 Samuti tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule ja sama kohtu kodukorra artikli 38 lõike 1 punktile c peab komisjon igasse EÜ artikli 226 alusel esitatavasse hagiavaldusse märkima konkreetsed väited, mille suhtes Euroopa Kohtult otsust palutakse (31. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-52/90: komisjon *vs.* Taani, EKL 1992, lk I-2187, punkt 17; ja 15. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-255/04: komisjon *vs.* Prantsusmaa, EKL 2006, lk I-5251, punkt 24).

37 Need nõuded peavad olema esitatud ühemõtteliselt, et Euroopa Kohus ei saaks otsustada *ultra petita* või jätta esitatud väite osas seisukoha võtmata (20. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-296/01: komisjon *vs.* Prantsusmaa, EKL 2003, lk I-13909, punkt 121, ja eespool viidatud 15. juuni 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 24).

38 Praeguses asjas tuleb nentida, et ainus väide, mida kohtule esitatud hagiavalduse resolutsioonis mainitakse, puudutab asukohalepingust, loetuna koos EÜ artikliga 10, tulenevate kohustuste väidetavat rikkumist Belgia Kuningriigi poolt.

39 Tõsi küll, nimetatud hagiavalduse põhjendavas osas on EÜ artiklit 10 mainitud kahel korral. Komisjon märgib, et Belgia ametiasutuste suhtumine kahjustab ühenduse rahandussüsteemi ja rahastamiskulude jaotust liikmesriikide vahel, olles seeläbi vastuolus nimetatud artikliga, kuna niisuguse suhtumise tagajärjed tekitavad kahju. Komisjon lisab, et asukohalepingust Belgia Kuningriigile tulenevaid kohustusi peab tõlgendama lähtuvalt hea usu põhimõttest, mis vastavalt kohtupraktikale on EÜ artikli 10 ja rahvusvahelise üldise õiguse osa.

40 Hagiavaldusest ilmneb sellegipoolest, et EÜ artikli 10 väidetav rikkumine Belgia Kuningriigi poolt üksnes kaasneb liikmesriigi kohustuste väidetava rikkumisega, mis seisneb asukohalepingu mittetäitmises. Komisjoni väitel toob see, et Belgia Kuningriik ei ole täinud asukohalepingust tulenevaid kohustusi, ühtlasi kaasa EÜ artikli 10 rikkumise.

41 Lisaks täpsustab komisjon oma repliigis sõnaselgelt, et ta ei ole käesolevas asjas kordagi viidanud ainult EÜ artiklile 10 kui sellisele, s.o asukohalepingust lahusolevalt.

42 Neil asjaoludel tooks Euroopa Kohtu võimalik pädevuse puudumine tuvastada EÜ artikli 226 alusel, et Belgia Kuningriik on rikkunud asukohalepingust tulenevaid kohustusi, paratamatult kaasa ka hagi vastuvõetamatuse tervikuna.

43 Mis puudutab rahvusvahelisi lepinguid üldiselt, siis tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et juhul kui ühendus ei ole lepingu pool, siis ei ole Euroopa Kohus põhimõtteliselt pädev andma eelotsusetaotluse alusel tõlgendusi liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute kohta (vt 27. novembri 1973. aasta otsus kohtuasjas 130/73: Vandeweghe jt, EKL 1973, lk 1329, punkt 2; 12. novembri 1998. aasta määrus kohtuasjas C-162/98: Hartmann, EKL 1998, lk I-7083, punkt 9; 22. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-301/08: Bogiatzi, EKL 2009, lk I-10185, punkt 24; ja 4. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas C-533/08: TNT Express Nederland, EKL 2010, lk I-4107, punkt 61).

44 Seoses konkreetsemalt 1957. aasta konventsiooniga tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on juba leidnud kohtuotsuses Hurd, et tal puudub pädevus otsustada nimetatud konventsiooni tõlgenduse ja sellest liikmesriikidele tulenevate kohustuste üle, kuna olenemata nimetatud konventsiooni seostest ühenduse ja ühenduse institutsioonide toimimisega on selle konventsiooni puhul tegemist liikmesriikide poolt sõlmitud rahvusvahelise lepinguga, mis ei ole ühenduse õiguse lahutamatu osa (15. jaanuari 1986. aasta otsus kohtuasjas 44/84: Hurd, EKL 1986, lk 29, punktid 20–22).

45 Nagu on rõhutatud kohtujuristi ettepaneku punktis 46, ei saa seda hinnangut piirata kohtuotsuse Hurd tegemise aluseks olnud vaidluse menetlusliku kontekstiga, mille puhul Euroopa Kohtus lahendas eelotsuse küsimust, vaid see laieneb ka EÜ artiklis 226 ette nähtud menetlusele, mille ese saab olla ainult EÜ asutamislepingust tuleneva kohustuse rikkumine liikmesriigi poolt.

46 Asukohalepingu preambulist ilmneb, et see on vastu võetud 1957. aasta konventsiooni alusel, mis annab kuratooriumile volitused sõlmida kooli asukoha liikmesriigi valitsusega täiendavaid kokkuleppeid, et tagada koolile parimad varalised ja mittevaralised tegutsemistingimused. Sellest tuleneb, et selle asukohalepingu regulatsioon järgib 1957. aasta konventsiooni oma.

47 Komisjoni argument, et ESTÜ-d ja seejärel ühendust tuleb pidada asukohalepingu osapooleks, kuna ESTÜ Ülemamet oli kuratooriumi hääleõiguslik liige ja komisjon vahetas ta välja, ei muuda eelmises punktis tehtud järeldust, ning seetõttu tuleb komisjoni argument tagasi lükata.

48 Miski ei anna märku sellest, et 1957. aasta konventsiooniosaliste poolt ette nähtud võimalus anda ESTÜ Ülemametile õigus osaleda kuratooriumis selle hääleõigusliku liikmena – õigus, mida Ülemamet hiljem ka kasutas – tähendaks seda, et asukohalepingu osapooled soovisid ESTÜ-le anda selle lepingu poole staatust. Vastupidist kinnitab muu hulgas Belgia Kuningriik, kes on üks asukohalepingu pooltest.

49 Seega ei pea paika väide, et ühendus võib ennast pidada asukohalepingu pooleks, ning et seetõttu tekitab see leping talle õigusi ja kohustusi.

50 Samuti ei saa nõustuda komisjoni teise argumendiga, mille kohaselt asukohaleping on lahutamatu osa neist õigustest ja kohustustest, millele ühendus 1994. aastal alla kirjutas. See argument on tuletatud asjaolust, et ühenduste poolt sõlmitud ja heaks kiidetud 1994. aasta konventsiooni eesmärk on 1957. aasta konventsiooni *acquis*' konsolideerimine, ning et 1994. aasta konventsioon näeb ette asukohalepingute sõlmimise.

51 Selles osas tuleb märkida, et ei 1957. aasta konventsiooni *acquis*' väidetav konsolideerimine 1994. aasta konventsiooniga, mis muide jõustus 1. oktoobril 2002, ega viimati nimetatud aktis sisalduv viide asukohalepingutele ei saa tagasiulatuvalt muuta asukohalepingu olemust, st seda, et tegemist on kuratooriumi ja üheainsa liikmesriigi valitsuse vahel sõlmitud rahvusvahelise lepinguga.

52 Seoses 1994. aasta konventsiooni artiklis 26 sätestatud vahekohtuklausli võimaliku kohaldamisega tuleb tõdeda, et liikmesriigi kohustuse rikkumise menetluse EÜ asutamislepingu ja Euroopa Kohtu praktika tähenduses saab algatada üksnes EÜ artikli 226 alusel, mida käesoleva kohtuasja puhul ka tehti.

53 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et Euroopa Kohtul puudub pädevus otsustada komisjoni poolt EÜ artikli 226 alusel esitatud hagi üle, milles väidetakse, et Belgia Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad asukohalepingust, loetuna koos EÜ artikliga 10.

Kohtukulud

54 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Belgia Kuningriik on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista Belgia Kuningriigilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Euroopa Kohtul puudub pädevus otsustada Euroopa Komisjoni poolt EÜ artikli 226 alusel esitatud hagi üle, milles väidetakse, et Belgia Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad 12. oktoobril 1962 Euroopa kooli kuratooriumi ja Belgia Kuningriigi valitsuse vahel sõlmitud asukohalepingust, loetuna koos EÜ artikliga 10.**

2. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Allkirjad